

DE STER VAN NEDERLAND

De gebarsten Vaas

Naar het Fransch van Sully-Prudhomme. ◆

Een stoot trof zacht, men merkte 't pas,
De vaas. Nu welken bloem en kruid.
Een waaiër streek voorbij het glas, —
Een barst, — men hoorde geen geluid.

Onzichtbaar klein lijkt ons de wond,
Maar langzaam verder gaat haar spoor
En trekt het broos kristal in 't rond,
En 't water sijpelt zacht er door.

Het druppelt weg als levensbloed,
En met de bloemen is 't gedaan,
Al lijkt de vaas nog gaaf en goed,
Zij breekt ineens, raakt gij haar aan!

Zoo treft ons soms met diepe smart
Het liefste, door een woord alleen, —
Een barst, — onheelbaar is het hart,
Der liefde bloem welkt langzaam heen.

Dan lacht wel stil en zacht de mond,
Maar wij, wij voelen verder gaan
In 't harte de verborgen wond....
Het breekt vaneen, raakt gij het aan!

T. B.

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

46e Jaargang

No. 10

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.75 per drie maanden, f1.50 per half jaar en f3.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 · Den Haag

Nadruk van de in dit nummer voorkomende cliché's verboden

Redactie: A. D. JONGKEES · T. C. HARTMAN-SPAANS

Jongen, ouden, één van geest
Allen gaan naar het Conferentiefest.

INHOUD

DE GEBARSTEN VAAS	157
DE GEINSPIREERDE HERZIENING VAN DEN BIJBEL	
<i>door Sidney B. Sperry en Merrill Y. van Wagoner</i>	159
DE VREUGDE DER KLEINE DINGEN	161
CONFERENTIEVERSLAG	162
ZENDINGSCONFERENTIE	166
'T GAAT VOORBIJ	170
VOOR JONGE OOGEN	<i>door Oom Ben</i> 171
UIT DE O.O.V.	171
DE ZEVEN BEWERINGEN VAN HET BOEK VAN MORMON	
<i>door John A. Widtsoe en Franklin S. Harris Jr.</i>	173
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING.	176

Zaekt

gij een CADEAU voor uw familie of vrienden,

Geef

dan een ZANG- of
STANDAARDBOEK
van de Kerk.

»De Ster« van 1940

IS WEER COMPLEET

Laat ook dit jaargang weer inbinden in linnen band met gouden letters. · Een sieraad voor uw boekenkast.

Drukkerij »Laboremus«
Langebrug 107 · Leiden
Telefoon 20950

DE GEÏNSPIREERDE HERZIENING VAN DEN BIJBEL

door SIDNEY B. SPERRY en MERRIL Y. VAN WAGONER

Uit de „Improvement Era“

Vrij vertaald in het Nederlandsch door A. D. J.

Vervolg.

Johannes zag alleen datgene, wat in de toekomst lag en spoedig zou gebeuren. Zie openbaringen 1 : 1-3, waar de oplossing ligt van het probleem.

De Openbaring van Jezus Christus, die God hem gegeven heeft, om Zijnen dienstknechten te toonen de dingen, die haast geschieden moeten; en die Hij door Zijnen engel gezonden, en Zijnen dienstknecht Johannes te kennen gegeven heeft;

Dewelke het woord Gods betuigd heeft, en het getuigenis van Jezus Christus, en al wat hij gezien heeft.

Zalig is hij, die leest, en zijn zij, die hooren de woorden dezer profetie, en die bewaren, hetgeen in dezelve geschreven is: want die tijd is nabij. (Openb. 1 : 1-3).

Deze aanhaling is letterlijk zooals zij in onzen Bijbel voorkomt, toch had de Profeet Joseph Smith ongeveer tien jaar vroeger, toen hij met de revisie bezig was, een geheel andere lezing van deze passage gegeven:

De Openbaring van Johannes, een dienstknecht van God, die hem door Jezus Christus werd gegeven om zijn dienstknechten de dingen te toonen, die spoedig moesten geschieden en welke Hij door Zijn engel tot Zijn dienstknecht Johannes zond en hem te kennen gaf. Dewelke het woord Gods betuigd heeft, en het getuigenis van Jezus Christus, en al wat hij gezien heeft. Zalig zijn

zij, die lezen en zij die de woorden dezer profetie hooren en verstaan en bewaren hetgeen in dezelve geschreven is, want de tijd van de komst des Heeren komt nabij. (G.H. Openb, 1 : 1-3).

Eenigen tijd later, gedurende deze zelfde rede, zeide Joseph van het 13de hoofdstuk van Openbaringen:

Het woord *draak* in het tweede vers is onjuist vertaald. Het oorspronkelijke woord is *de duivel*, en niet *draak*, zooals vertaald is.

Toch luidt ook hier de G. H. eensluidend met de oude vertaling.

Een ander voorbeeld, waarbij de oude vertaling werd aangehaald, is Matth. 23 : 37. Hier luidt de G. H. als volgt:

O Jeruzalem! Jernzalem! Gij die de profeten zult dooden en steenigen hen, die tot u worden gezonden, hoe menigmaal heb ik uwe kinderen willen bijeen vergaderen, gelijkerwijs eene hen hare kiekens bijeen vergadert onder de vleugelen, en gijlieden hebt niet gewild.

Het verschil tusschen deze vertaling en die van Koning Jacobus is maar gering, maar de Profeet hield zich aan de laatste, gelijk zijn gewoonte was, toen hij dezen tekst op Zondag 11 Juni 1843 als volgt aanhaalde:

Jeruzalem, Jeruzalem! gij, die de Profeten doodt, en steenigt, die tot u gezonden zijn! hoe menigmaal heb Ik uwe kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkerwijs eene

hen hare kiekens bijeenvergadert onder de vleugelen; en gijlieden hebt niet gewild? (Matth. 23 : 37).

Zooals wij reeds eerder opmerkten, was de Profeet het lang niet altijd eens met de oude vertaling. „Ik geloof in den Bijbel,” zoo zeide hij, „zooals deze uit de pen der oorspronkelijke schrijvers is gevloeid. Onwetende vertalers, slordige copiiëten of corrupte priesters hebben vele fouten doen ontstaan.” (Geschiedenis der Kerk 6 : 57).

Soms maakte hij onder het spreken opvallende wijzigingen in de oude vertaling. Hij bracht die veranderingen krachtig naar voren en vaak verklaarde hij waarom deze werden aangebracht. Verscheidene van die veranderingen zijn zeer interessant en van groote waarde. Zij zijn een sprekend bewijs van zijn diepgaande kennis van het Hebreeuwsch en Grieksch en van andere talen, waarvan hij de studie ter hand had genomen, enkele jaren nadat hij was begonnen den Bijbel te herzien. Deze kennis der oorspronkelijke talen, gepaard aan goddelijke inspiratie, verschaftte hem het onvergelykelijke inzicht in het verklaren van de waarheden in den Bijbel. Hij zegt :

„Ik ga nu over tot het maken van uitzonderingen op de tegenwoordige vertaling van den Bijbel met betrekking tot deze zaak. Onze lengte en breedte kan in het origineele Hebreeuwsch met veel grooter nauwkeurigheid worden bepaald dan in het Engelsch. Er is een groot verschil tusschen de werkelijke beteekenis der profeten en de tegenwoordige vertaling. De profeten zeiden niet, dat zij een beest of beesten, maar dat zij *het beeld of de gelijkenis* van een

beest zagen. Daniël zag niet een werkelijke beer of leeuw, maar het beeld of de gelijkenis van deze dieren. De vertaling had moeten luiden *beeld* inplaats van *beest* en en wel overal waar in de profeten sprake is van beesten.” (Geschiedenis der Kerk 5 : 342-343).

Hier zou dus een wijziging aangebracht moeten worden. Dit was echter niet gebeurd : het woord *beest* bleef staan.

Den 11den Juni 1843, zeide Joseph Smith in een andere rede nog :

Ik zal mij nu op het gebied van de taal begeven. Er staat veel in de Bijbel, dat niet in overeenstemming is met de openbaringen van den Heiligen Geest aan mij. Er is b.v. veel gezegd over het woord *hel* en de sectarische wereld heeft daar veel over gepredikt en hem beschreven als een brandend meer van zwavel. Maar wat is de *hel*? Het is afgeleid van *hades*, een Grieksch woord. Het luidt *Shaole* in het Hebreeuwsch. Beiden beteekenen een wereld van geesten. *Hades*, *Shaole*, *paradijs*, geesten in de gevangenis, dat alles is hetzelfde ; het is een geestenwereld. (Gesch. der Kerk 5 : 425).

Het woord *hel* nu, komt in de Bijbel 54 keer voor, toch veranderde de Profeet dat woord in gevangenis maar één maal (G.H. Hand. 2 : 27) en liet de andere ongewijzigd. In dezelfde toespraak had de Profeet het woord *paradijs* reeds eerder besproken.

Ik wil iets over de geesten in de gevangenis zeggen. Er is door de moderne godgeleerden veel gezegd over de woorden van Jezus aan het kruis. Hij zeide tot den dief : „Heden zult gij met Mij in het *paradijs* zijn.” De vertalers

hadden beslist, dat het „paradijs” moest zijn. Maar wat is paradijs? Het is een modern woord en strookt in 't geheel niet met het woord, dat Jezus gebruikte. De oorsprong van het woord paradijs zult ge niet vinden. Ziehier een twistpunt. heeren geleerden! Er is niets in het oorspronkelijke Grieksche woord, dat door paradijs zou kunnen worden vertaald. Het moet zijn: „Heden zult gij

met Mij in de geestenwereld zijn.” Petrus zeide dat Hij heen ging en in de geestenwereld predikte (de geesten in de gevangenis, 1 Petrus 3: 19) enz. (G. der K. 5: 424-425).

Ook hier is de G.H. dezelfde als de oude vertaling.

Kort voordat de Profeet Joseph Smith de marteldood stierf, gaf hij een verklaring van de leerstelling aangaande de meervoudigheid van goden.

* * *

De vreugde der kleine dingen.

Algoede God, van uit mijn wereldje van kleine dingen,
 Van huislijk werk, van allen die me omringen,
 Breng 'k U al mijn kleine schatten van geluk,
 En 'k tel de garven van mijn oogst weer, stuk voor stuk.
 Niet voor de groote dingen, God, hoe ooit
 Zou 'k daarvoor staamlend durven danken? Nooit!
 Maar voor de kleine, die mij zooveel zegen geven,
 Treed ik vol diepe dankbaarheid U tegen.
 Het zonlicht 's morgens op 't vloertje van m'n keuken,
 Mijn Hectors welkomst-sprongen, die de planken beuken,
 Het lachen van de kinderen die voorbij mij gaan,
 De bloemen, die op wit-bevroren ruiten staan,
 Het rose morgenlicht, dat gluurt door struik en boomen,
 Die zachte kir-geluidjes, die uit 't wiegje komen,
 Mijn gloeiend kacheltje, dat, lekker warm en rood,
 Warmt tegen windgehuil en wilde regenstoot.
 Het knappend-brandend vuur, waarvan de geurge rook
 Van zilver-witte daken naar de straten dook.
 De roode geranium, die met haar bloempjes praat,
 Het lamplicht, dat m'n stille kamer warm omstraalt,
 Het spinnend poesje, o, elk kleine, kleine deel
 Van 't huiselijk geluk, dat is zoo veel, zoo veel...!
 Die kleine vreugden, die op elk uur hun weelde leggen,
 O, God, daarvoor wil ik mijn diepe dank U zeggen!

Conferentieverslag

van 20 April 1941

GRONINGEN.

Ochtendvergadering.

Nadat de leider, Oud. P. Vlam, na een kort woord van welkom deze vergadering had geopend, werd als openingslied gezongen lied 41 „Luister en Glorie”, waarna Oud. Drent Sr. uit Sneek voorging in gebed. Ter voorbereiding van het Heilig Avondmaal zongen de aanwezigen lied No. 89 „Bij het Avondmaal”. Hierna las Oud. Vlam zelf een gedeelte uit den Bijbel voor, n.l. Lucas 14:16-24. Na de rondzending van het Avondmaal werden op de gebruikelijke wijze de Autoriteiten der Kerk voorgesteld en eenparig gesteund, behalve door één persoon in één geval.

De 1e raadgever van Leeuwarden J. Drent Jr. betrad als eerste spreker het podium, Deze had tot zijn onderwerp gekozen: „God en de mensch”.

De vraag: Wie is God? beantwoordde spreker door te verwijzen naar de Heilige Schrift, die ons leert, dat Hij een persoonlijkheid is, die in verscheidene tijdsbedeelingen tot Zijn kinderen heeft gesproken en door Zijn Zoon Jezus Christus de aarde formeerde. De mensch is de Kroon Zijner schepping, want Adam en Eva waren rein en met groote intelligentie toegerust. Wij zijn, evenals zij, Kinderen Gods, die het voorrecht hebben tot Hem te kunnen gaan. Hij vraagt onze gehoorzaamheid, daar deze alleen tot zaligheid voert. Wij kunnen

den weg weten, want het Priesterschap is in ons midden, doch wij hebben onze vrijheid van wil, die ons toestaat naar welgevallen te handelen.

Spreker eindigt zijn toespraak met het geven zijner getuigenis.

De leden van de Groningsche Z.H.V. zongen vervolgens een lied: „Zullen wij elkander ontmoeten?”

Zuster Kemker lid van het Hoofdbestuur der Z.H.V., hierop het woord verkrijgend, behandelde de geschiedenis van de zonen van Koning Mosiah, die God en Zijn Evangelie zoo lief hadden, dat zij verkozen Hem te dienen en Zijn boodschap te prediken en weigerden hun vader op te volgen. Zij gaven de voorkeur aan smaad en gevangenschap boven eer en aanzien.

De volgende spreker Br. D. D. Croese, nam als uitgangspunt van zijn rede het openingslied van dezen morgen: „Zions blijden morgen, lang reeds door Israëls profeten voorspeld”. Zij wisten, dat de dagen van een nauw verbond zouden komen, want zij waren zich Gods almacht bewust. Gods profeten verkondigen die, maar het volk hoort niet, doch aanbidt het gouden kalf, in die dagen, zoowel als nu. Het volk riep het eene oogenblik „Hosannah”, het volgende: „Kruist Hem”. Hij, Gods Zoon werd gekruisigd en dagen van duisternis volgden en zij zijn niet geweken. Toch is in 't laatste dezer dagen het Huis des Heeren gevestigd op

de toppen der bergen en velen zijn daar heen gegaan. Ook zijn de Hemelen weder geopend; wij weten dit en geven daarvan getuigenis. Wij weten dat Joseph Smith de waarheid sprak, toen hij verkondigde, dat hij een visioen van den Vader en den Zoon had ontvangen. Wij gelooven hem, ofschoon het grootste deel der wereld hem daarom bespot. Wij weten dat God leeft, het Boek van Mormon is hiervan een sprekend getuigenis.

Na deze toespraak volgde weder een lied van de Zusters der Z.H.V. „Waarheid spreekt tot onze zinnen”.

Het woord was hierna aan Br. W. Komen. Deze in 't kort eenige gedeelten uit zijn levensgeschiedenis weergevende, zette uiteen, waarom hij een lid is van de Kerk van Christus, alleen daar heeft hij het Licht gevonden, dat hij zocht en niet kon vinden bij hen, die leeren om loon, want aldus was het niet in Christus dagen. Christus gaf macht aan visschers om visschers der menschen te worden, zeggende: „Gij hebt het om niet, geeft het om niet.” Spreker verwijst voorts naar de beide profeten Amos en Jesaja. Er zal een honger zijn op aarde, niet een honger naar brood, doch naar het Woord des Heeren, maar de menschen zullen het niet vinden. Doch in Zijn Kerk is het aanwezig, daar is de Waarheid. Spreker heeft dit onderzocht en ervaren dat het zoo is. Wij zijn van Gods geslacht en zullen door den Heiligen Geest worden geleid, indien wij ons leven daar naar richten, gelijk Brigham Young deed.

Na deze toespraak volgden

eenige korte woorden van Oud. A. D. Jongkees, die aan de hand van verschillende gebeurtenissen in een menschenleven naging, waartoe ongehoorzaamheid aan Gods geboden kan leiden en de moeilijkheden waarin de mensch daardoor kan geraken. Daar-teenover stelde hij de vreugde van gehoorzaamheid en de vrede en rust, die het leven van Gods wetten met zich brengt.

Na een slotwoord van den leider dezer vergadering, waarin deze o.m. mededeelde, dat de Priesterschapsvergadering en de Avondvergadering met het oog op hen die van buiten kwamen en 's avonds naar hun woonplaats terug moesten, waren omgezet, werd als slotlied gezongen no. 211 „Vreugdlied”, dat door Br. Wagelaar uit Emmen als solo werd uitgevoerd, waarna het laatste vers door allen werd meegezongen.

Oud. H. Ylst eindigde met dankzegging.

Middagvergadering.

Des middags 3 uur werd deze vergadering met een hartelijk woord van welkom, door Pres. J. Schipaanboord, geopend. Hij sprak zijn vreugde uit over de groote opkomst. Als openingslied werd gezongen: „Vat moed, alles wel”, waarna gebeden werd door Oud. W. K. van Komen Sr.

Hierna bracht een dubbel-kwartet ten gehoorde lied 200: „Heil, heil den Ziener,”

Als eerste spreker trad naar voren Oud. T. Drent, 2e raadgever van de gemeente Groningen.

Eenheid is het kenmerk van de ware Kerk, aldus spreker. De Bijbel zegt „Eén Heer, één ge-

loof en één doop en één God en Vader van allen." Daarom riep Christus Apostelen en Profeten. De ware Kerk had macht en gezag van omhoog. De H. Geest was er aanwezig. De Profeet Amos voorspelde „Zij zullen overal zoeken van Oost naar West, van Noord naar Zuid, maar zullen de waarheid niet vinden.

Joseph Smith was geroepen de ware Kerk, waarin macht en gezag aanwezig is, wederom te herstellen. Velen hebben de boodschap aangenomen en het grootste gedeelte der heiligen vergadert reeds in het Rotsgebergte. De Kerk vervult door haar terugkeer vele profetiën. Maar ook vele profetiën, door Joseph Smith gegeven zijn reeds in vervulling gegaan, een bewijs dat hij een waar profeet is. Een volk met gemiddeld veel kennis van Gods plan is op weg naar volmaaktheid. Het Woord van Wijsheid bevordert hun gezondheid. Natuurlijk kent ons volk ook velen, die ongehoorzaam zijn. Dit is niets nieuws. Paulus waarschuwde in zijn dagen, dat zij zoo haastig afwijkende waren. Gelukkig bepalen de afvalligen niet de waarde van het Evangelie. Een iegelijk zal naar zijn werken worden geoordeeld. Laat ons dit leven dus goed besteden. Het is kort, in vergelijking met de eeuwigheid. Laat ons God dienen en samenwerken, vasthouden aan de ijzere roede, dan zullen we in de tegenwoordigheid van God terugkeeren.

Hierna verkreeg de gemeentepresident van Groningen Oud. K. Woltjer het woord.

Het grootste gebod is God lief te hebben boven alles en de naasten als ons zelve. Aldus spreker.

Deze liefde tot God sluit gehoorzaamheid in aan al Zijn geboden. Deze gehoorzaamheid wordt van ons verlangd voor ons eigen welzijn. Onze Hemelsche Vader heeft ons oneindig lief en heeft een heel groot geduld met ons. Het woord Vader is geen ijdele klank voor ons. Wij allen zijn als geesten voortijds in den hemel geboren. Hij is de Vader onzer geesten en zijn geestelijk van Zijn geslacht. Christus leert ons ook te zeggen: „Onze Vader, die in de Hemelen zijt." Christus wordt verklaard te zijn het evenbeeld des Vaders. Ook de Joden begrepen dit destijds niet en zij wilden Jezus steenigen omdat Hij zeide Gods Zoon te zijn. De geesten der menschen kregen lichamen om in een aardschen staat te leven. Zij werden sterfelijk door de overtreding van Adam en Eva. God heeft Zijn wetten gegeven voor het geluk van de menschen voor het heden en voor de eeuwigheid. Ook de volkeren behooren deze wetten te onderhouden. Israël verloor zijn profeten, omdat zij van God afweken. De afval van het Evangelie na Christus dagen was voorspeld, de herstelling eveneens.

Zoekt in alle dingen naar de waarheid en hoedt u voor dwaalwegen. Het Evangelie houdt alles in om gelukkig te worden. Gaat voorwaarts ter volmaking.

Hierop volgde een duet gezongen door de zusters Tijnstra en Koopmans uit Leeuwarden, begeleid door br. Koopmans „De Heer is mijn Herder."

Vervolgens sprak Oud. P. van Komen, 1e raadgever van de gemeente Groningen. God sprak in het verleden, Hij spreekt in het heden, Hij zal spreken in de toe-

komst. Een onzer geloofsartikelen geeft dit duidelijk als een grondwaarheid der Kerk aan. De profeet Amos zeide : „Gewisselijk de Heere Heere zal geen ding doen tenzij Hij Zijn verborgenheden aan Zijn dienstknechten, de profeten bekend maakt.” Als God vroeger tot Zijn uitverkoren volk sprak, deed Hij dit door middel van Zijn profeet. Aan Jeremia werd een valschen profeet geopenbaard. Hiervan zijn meerdere voorbeelden God sprak vanaf den beginne met Adam en Eva, met Kaïn, Noach, Abraham, Mozes en de profeten. De mensch heeft God losgelaten, niet omgekeerd. God vergeet Zijn volk niet. God heeft in deze laatste dagen ook van den hemel gesproken. Deze bedeeing des tijds werd ingeluid door een goddelijke openbaring aan Joseph Smith. Op diens bede te mogen weten bij welke kerk hij zich aan moest sluiten, vernam hij, dat geen der toenmaligē kerken de goedkeuring des Hemels genoot. „Zij eeren Mij met de lippen, Mij, de springader des eeuwigen levens hebben zij verworpen.” Spreker geeft vervolgens zijn getuigenis aangaande de roeping van Joseph Smith en leest een gedeelte van het Woord van Wijsheid voor. Vermaant de Heiligen aan de hand van voorbeelden ook dit gebod trouwelijk te onderhouden.

Oud. Copier van Utrecht begint met een woord van dank voor den goeden geest in de vergadering aanwezig. Hij doet een pakkend verhaal van drie locomotieven, welke om de beurt trachtte een zwaren trein over één der bergruggen in Zwitserland te trekken. Twee groote

locomotieven en een kleine. Bij de poging van een der groote zuchtte deze : „dat lukt me niet”, „dat lukt me niet”, gaf het op en de trein reed terug, waarbij de wagens kreunden : „dat dacht ik wel”. De tweede groote locomotief begon ook met zeer pessimistisch te hijgen : „dat kan ik niet”, „dat kan ik niet”. Ook deze gaf het op en de trein reed terug, waarbij de wagens piepten : „natuurlijk niet”. De 3de locomotief, de kleinste, begon met groote moed en zeer optimistisch : „zou ik het kunnen, laat ik het probeeren.” Steeds hooger steeg de trein. Eindelijk was het doel bereikt en de wagens zongen : „hij kon het wel”.

Optimisme is noodig, nu meer dan ooit. De tijd moeten we door, hoe zwaar hij ook zij. Ouderen moeten jongeren helpen, wijzere moeten pas beginnenden bijstaan. Men kan niet alles ineens verstaan. Brengt men een kind uit de eerste klas der school in de hoogste klas, dan begrijpt het niets van al het moeilijks, dat daar op het bord staat. Werkt samen. Bereikt Uw doel alleen met eerlijke middelen. Weest niet afgunstig op elkander. Leeraren worden rijker door hun geven aan anderen. Laat ons ook onze medemenschen niet oordeelen en laat ons al onze vijanden vergeven. Zouden wij dit kunnen?

Laat ons laatste woord zijn : „ik kan het wel,” Zal de jeugd van Zion dralen? Neen! Zij behooren door hunne levens te getuigen van Christus.

Hierop volgde een pianosolo „Ave Maria” zeer verdienstelijk gespeeld door Zr. Annie Woltjer.

Zendings-Conferentie

op Zondag 1 en Maandag 2 Juni a.s.
in het gebouw Weteringschans 101,
Amsterdam.

ZONDAGMORGEN 10 UUR (Eerste Pinksterdag):

Z.H.V.-Zondagsschool en Jeugdwerk.

Een groote verrassing ???

ZONDAGMIDDAG 3 UUR:

Muziek- en Zangmiddag, aangeboden door
de O.O.V. (piano, viool, orgel, zangsolli,
duetten en kwartetten).

Samenstelling Programma: J. P. v. d. Veur-v. d. Hazel

Leiding Programma: Joh. L. Roozmond.

ZONDAGAVOND 6 UUR:

Openbare Vergadering.

Toespraken — Zang — Muziek.

Groate Sportdag

op Maandag 2 Juni a.s. v.m. 9 uur,
op het IJclubterrein te Amsterdam.

Verschillende spelen zullen worden uitgevoerd.

DES MIDDAGS 5 UUR :

Tooneeluitvoering in het gebouw Weteringschans 101 te Amsterdam.

Opgevoerd zal worden :

„Als stad en land elkaar ontmoeten“

Een landelijke idylle in drie bedrijven, door leden van de gemeente Amsterdam.

Wilt U zich verzekeren van een
GOEDE SLAAPGELEGENHEID ? ?

Wacht dan niet maar schrijf onmiddellijk een briefkaart met hoeveel personen of U denkt te komen en wij zorgen voor de rest.

Gratis slapen zolang de gelegenheid daartoe aanwezig is.

Voor den inwendigen mensch wordt gezorgd door Br. H. BAKKER, tegen den geringen prijs van 50 cent. (Bonnen medebrengen).

Geeft U voor beide gelegenheden spoedig op aan :
JAC. GREEFF, SPORTSTRAAT 16 I - AMSTERDAM.

Pinksterfeest. - Conferentiegeest.

Het woord was nu aan Oud. Anjewierden, gemeentepresident uit Utrecht.

Spreker gewaagde van het voorrecht te vergaderen met vele oude vrienden, tezamen onder leiding van den H. Geest. De mensch probeert dikwijls God te naderen buiten Christus om. Dit is onmogelijk. We hebben Hem noodig, maar tevens elkander. Toch bestaat er nog zoo weinig begrip van elkander. Elkeen heeft zijn eigen ziele-leven. Ieder ziele-leven is moeilijk te ontraadselen. Iedereen leeft als 't ware in eigen wereld van gedachten. Voor ieders eigen wezen behooren we respect te hebben. Toch geldt tevens nog voor iedereen hetzelfde gebod. Alleen op eigen gedachten te vertrouwen leidt tot afdwalen. Het volgen van Gods wegen is immer het beste. Vertrouw op Gods beloften. Spreker wijst op Abraham aan wien op hoogen ouderdom, welke door zijn vrouw Sarah eveneens wordt genoten, een zoon wordt beloofd. Loog God daar? Neen, God liegt nooit en is een waarmaker van Zijn Woord. Izaak werd geboren. Toen kwam later het bevel Izaak te offeren. Aarzelde Abraham? Waar bleven Gods beloften over Abraham's nageslacht? Maar God had voorzien. God regeert. Wereld, wetenschap en menschengedachten kunnen dwalen. God is immer waar. De Heiligen der laatste dagen kunnen als volk door het Priesterschap worden geleid. Weest derhalve gehoorzaam aan God's dienst-knechten. Onze Kerk verkondigt de hoogste wetten, en wijst naar het hoogste doel. Laat ons Christus ontmoeten door trouw

aan het Evangelie te zijn. Hierdoor komt uiteindelijk ook vrede op aarde.

Een gemengd dubbel quartet zong nu lied no. 18: „Vat het zonlicht”.

Het woord werd nu gegeven aan Oud. P. Vlam, 2de Raadgever in het Presidentschap der Zending.

Spreker uitte zijn vreugde over de goede opkomst, de goede geest en de zorgen voor de met bloemen versierde zaal.

Het is jammer, dat wij niet vaker tot u in het hooge Noorden kunnen komen om van uw vriendschap te genieten. Toch is het over het algemeen een beter teeken, wanneer wij weinig dan veel komen, daar dit getuigt van een goede gang van zaken in Groningen en Friesland. Dit geeft aan het Zendingsbestuur reden tot groote voldoening. Het is Gods innige wensch, dat wij Hem onvoorwaardelijk vertrouwen, ons lot geheel in Zijn handen leggen. Werken en bidden en aan Hem het verdere overlaten. Maar dan ook aanvaarden al wat Hij ons geeft. Vreugde en smart, lief en leed. Vooral bij smart en leed komt zoo vaak de menschelijke vraag: waarom? Inderdaad staan wij vaak voor raadselen. Maar hoe zouden wij ook Zijne wegen kunnen begrijpen? Zijn wegen zijn niet de onze, Zijn wijsheid overtreft oneindig de onze, Zijn Majesteit is voor ons iets zoo ver van ons af, zoo onbereikbaar. Gelukkig komt Hij tot ons, wanneer wij Hem oprecht zoeken. Zonder dat kwamen wij nooit tot Hem. Maar juist wijl Hij ons in alles oneindig overtreft en Hij toch in alles het goede met

ons wil, daarom verlangt Hij een onbegrensd vertrouwen. Vertrouwen ook in het wereld-gebeuren. Tenslotte zal Zijn wil zegevieren, het resultaat van alles is slechts dat, wat Hij zich als doel heeft gesteld. Geen macht ter wereld, noch eenige macht daar buiten zal dit kunnen veranderen. Geen menschenmacht reikt ooit tot in den Hemel. Wij als Heiligen dienen dit te beseffen. Wij worden geleid en gevoerd door den Koning der Koningen. En onze volkomen overgave aan Zijn wil, leidt tot innige vroomheid, dieper gebedsleven. Dan ervaren wij, dat Hij, wanneer smart ons bijna heeft vernietigd, dat Hij ook machtig is om balsem te gieten in de geslagen harte-wonden.

Vervolgens werd gezongen lied 122: „Ik rust dan veilig”.

De laatste spreker van dezen middag-bijeenkomst was onze Zendingspresident. Hij uitte allereerst zijn diepe vreugde over het welslagen dezer conferentie, over de opkomst der Heiligen, ook uit Friesland. Een der gravures, welke de wand van één der Kerklokalen in Groningen versieren stelt voor een kind, omringd door talrijke wilde beesten. Er onder staat: „Een kindeke zal ze leiden.” Spreker vertelt van een gezin, waarvan de vader, een priesterschap-drager, zijn plichten jegens God en Zijn Kerk vergeet. De vrouw, buiten de Kerk staande, spoort ook niet tot een geloofsleven aan. Hoewel de vader tamelijk onverschillig is geworden jegens den dienst van God, worden de kinderen toch naar de Zondags-school gezonden. Hier leeren ze voor 't eerst bidden. Op zekeren

dag vraagt het jongste kindje of er voor 't eten gebeden mag worden. Moeder kijkt vader vragend aan, maar deze weigert bits. Maar het kindje houdt vol. Eindelijk bij afwezigheid van den vader geeft de moeder eenmaal toe. Van toen af werd er regelmatig gebeden, maar het kindje was hiermede niet tevreden. Ieder moest op de beurt bidden. Tenslotte was ook de beurt aan den vader gekomen. Deze kon niet meer weigeren. De vader bad. „Een kindeke leidde hen”.

Christus komt om de aarde te regeeren. Niemand anders. Door gehoorzaamheid mogen we met Hem samen regeeren. Hij komt in majesteit en macht. Bij het bezichtigen van een Kath. kerk werd spreker getroffen door het feit, dat de Meester altijd lijdend werd voorgesteld. Bijna immer als de Man der Smarten. Maar wij moeten Hem ook anders kennen. In Zijn Majesteit: stormen bezweerend, dooden opwekkende, de Pharizeërs bestraffende, de Tempel reinigende. Ook waar Hij spreekt: „Gaat achter mij satan!” Dan is Hij een Koninklijke figuur. Hij zit nu aan de rechterhand des Vaders.

In deze moeilijke tijden hebben de Heiligen der laatste dagen een hoog ideaal. Namelijk dat van het hersteld volkomen Evangelie. Laat ons dit uitleven en uitdragen. Dan komt vrede des harten. „Mijn vrede laat ik u. Ik heb de wereld overwonnen.” Gaat en zoekt zielen voor Christus te winnen. Welk een toekomstige zaligheid met één gewonnen ziel reeds. Christus zegt: „Vader, ik wil, dat waar Ik ben ook zij zijn, die Gij mij hebt gegeven.” Hij

wil ons helpen daar te komen, dat is in de Celestiale heerlijkheid voor immer en altoos tot in Eeuwigheid. Houdt uw Priesterschap hoog, broeders, die dit draagt! Weest rein, gij die de vaten des Heeren draagt! Leeft allen rein. Moeders houdt uw moederschap heilig. Bidt tot God onzen Vader met uwe gezinnen.

Nadat spreker allen hartelijk dank had gezegd voor het doen slagen van deze conferentie, werd als slotlied: no. 72 „Telt uw zegeningen”, gezongen, waarna het dankgebed door Br. J. H. F. Luttmer werd uitgesproken.

Ambtenaren-vergadering.

Te plm. 5.45 uur begon de gecombineerde Priesterschap- en Ambtenaren- en Ambtenaresen-vergadering. Deze werd geopend door het zingen van lied 162: „Wij zijn trouwe werkers”.

Openingsgebed door Zr. Wolter. Openingswoord door Pres. J. Schipaanboord. Hierna de gebruikelijke splitsing.

Het vastgestelde programma werd uitvoerig besproken door Pres. Schipaanboord, waarna uitgebreide en zeer langdurige bespreking volgde, welke in een goeden geest werd gehouden.

Broeder J. Oenes dankte.

* * *

't Gaat voorbij...

We hebben den tijd gekend, dat we dol gelukkig waren in het vooruitzicht jarig te zullen worden. Even later gold de vreugde om de komende verjaardag niet meer zoo zeer het feit zelf, als wel de cadeautjes, die wij zouden krijgen. Weer later in het leven, gaat de opgetogenheid er een beetje af, alles vervlakt, en op zeer hoogen leeftijd wordt elke verjaardag beschouwd als een stap nader tot het einde van het leven, dat voorbij gaat...

Een zeer oud verstandig man zeide eens: „Het is voor mij vandaag een zeer bijzondere dag.” Hij was jarig. „En” zeide hij, „het is een zeer bijzondere verjaardag.” Hij werd 75 jaar. „Dat begrijpen we,” antwoordden wij. „U bedoelt, dat dit slechts éénmaal in uw leven gebeuren kan, vandaar dat het zoo'n buitengewoon bijzondere dag is.”

„Wat ik bedoel,” zeide hij, „is dit: dat elke dag, die we doormaken, niet meer dan éénmaal beleefd kan worden. Er komen wel meer dagen, tenminste, dat nemen wij allemaal maar zonder meer aan, ofschoon niemand daar zeker van kan zijn, maar dezelfde dag komt, als 's avonds de zon eenmaal ondergegaan is, nimmer weer.”

Uit dit oogpunt beschouwd, is dus elke dag van ons leven een zeer bijzondere dag, want als hij eenmaal voorbij is, komt hij nooit meer terug. Een postzegel, waarvan niet meer dan vier of vijf exemplaren op de geheele wereld bestaan, noemt men zeldzaam, iets bijzonders. Zou dan elke dag, die in heel het heelal eenig is en nooit terug keert, niet iets bijzonders zijn? Laten we daaraan denken bij het besteden van onzen tijd. Laat deze nuttig besteed worden en tot vreugde van onze medemenschen. *Gebruik den tijd; hij gaat voorbij...*

Voor jonge Oogen

Hij legde den duivel het zwijgen op.

ALS JE ooit ontdekt dat je naar gierig-zijn gaat overhellen, kinderen, begin dan verschillende dingen weg te geven, zooals een rijke landbouwer in Amerika deed. Hij was, zoo wordt van hem verteld, een bekende vrek of gierigaard, maar hij bekeerde zich. Kort daarop kwam een arme man, die al zijn hebben en houden door brand verloren had, bij hem aankloppen om hulp. De landbouwer wilde gul en vrijgevig worden en dacht den man een gerookte ham te geven uit zijn voorraad op de

rookzolder. Terwijl hij de trap opklom, fluisterde de verleider hem toe:

„Geef hem de kleinste die je hebt.”

Een inwendige strijd volgde, of hij een groote of een kleine ham zou geven, maar eindelijk nam hij de grootste die hij vinden kon van de haak.

„Je bent gek,” zei de duivel.

„Als je je niet stil houdt,” antwoordde de landbouwer, „geef ik hem al de hammen die hier op de rookzolder hangen.”

OOM BEN.

* * *

ONDERLINGE ONTWIKKELING.

HET O.O.V.-seizoen spoedt ten einde en de a.s. Pinksterconferentie zal een waardig slot vormen van dit zoo moeilijk en toch succesvol jaar. Onze leus en les van het bijna afgelopen seizoen stonden in het teeken van zelf-onderzoek en wij hopen, dat zoowel les als leuze er toe bijgedragen hebben ons karakter te veredelen. Het is gewoonte, dat op de groote Conferentie een nieuwe leuze wordt bekend gemaakt en het Bestuur van de O.O.V. wil thans hiervoor een leuze-wedstrijd uitschrijven voor alle leden der O.O.V. Wij zouden het n.l. op prijs stellen een leuze te ontvangen voor het komende seizoen, welke niet te lang is en een goede strekking heeft. Wij

zullen uit de inzendingen de beste kiezen en deze op de conferentie bekend maken. Dit zal dan de leuze zijn voor het volgende seizoen, terwijl tevens de inzender een aardig geschenk zal ontvangen. Zend dus spoedig uw idee in.

Het Hoofdbestuur van de O.O.V. mocht van de Bijenhoudster te Dordrecht, die haar taak met opgewektheid vervult, een schrijven ontvangen waarin zij enthousiast vermeldt, dat de Bijenkorf aldaar gegroeid is van 3 tot 10 meisjes, waarvan 5 niet-leden van de Kerk. Er is thans een tooneel- en wandelclub opgericht en de geest bij de meisjes is uitstekend. Zij vraagt of dit niet een wenk is voor andere gemeenten.

Allen met de Pinsterdagen naar de Zendingsconferentie

Alleen met mijn geweten.

'k Zat alleen met mijn geweten	Toekomst, heden . . . 't was één
Aan het bovenaardsche strand.	[heden,
Ter sprake kwam mijn vorig leven	En 't zou immer zóó bestaan. . .
In het ondermaansche land.	Het denken aan mijn vorig leven
En 'k voelde, 'k moest daar	Was in 't eeuwige opgegaan. . .
[antwoord geven	Toen ontwaakte ik uit mijn
Op de vragen, mij gedaan,	[droomen
En elk antwoord, elke vraag ook,	En mijn visioen was uit,
Zou voor eeuwig voor mij staan.	Maar 'k wist dat met mijn
	[droombeleving.
De schimmen van vergeten daden	Een zielsvermaning werd beduid.
Zweefden langs mijn oogen daar.	* * *
Dingen die ik lang reeds dood	'k Zit nu hier met mijn geweten
[dacht	In het ondermaansche land;
Waren levend, schrikkelijk waar.	Poog de toekomst m' in 'te
't Doek van heel mijn doen en laten	[beelden,
Hing daar voor mij, scherp enschil,	Daar aan 't bovenaardsche strand.
Wijl 'k daar zat met mijn geweten	En in zake 't laatste oordeel,
Aan dat strand, zoo plechtig stil.	'k Weet, hoe schriklijk
* * *	[doemsdag zij,
'k Overwoog mijn vroeger denken	Dat met de Stem-in-mij alleen-zijn
In zake doems- of oordeelsdag.	Doem genoeg zal zijn voor mij.
Maar daar, alleen met mijn	
[geweten,	Frank I. Kooyman.
Was 't doem genoeg reeds wat	(Vrij uit het Engelsch).
[ik zag.	

* * *

Gezamenlijke opzegging voor de maand Juni.

AVONDMAALSVERS

Vader, tel de fouten niet,
 Houd ons van verzoeking vrij,
 Help ons door het leven heen,
 Zooals Gij het ons gebiedt.

Psalm 11 : 7. Want de Heere is rechtvaardig : Hij heeft gerechtig-
 heden lief; Zijn aangezicht aanschouwt den oprechte.

DE ZEVEN BEWERINGEN VAN HET BOEK VAN MORMON EEN VERZAMELING VAN BEWIJZEN

door JOHN A. WIDTSOE en FRANKLIN S. HARRIS Jr.

Vertaald door J. Strietman.

„De Egyptische taal is niet alleen aan de Semitische taal verwant (Hebreeuwsch, Arabisch, Arameesch, Babylonisch enz.) doch ook aan de talen van Oost-Afrika (Galla, Somaliland enz.) en de idiomen van de Berbers van Noord Afrika. Met betrekking tot de laatste groepen, tezamen bekend als de Hamitische groep is tot op heden nog weinig studie gemaakt, maar de verwantschap met de Semitische talen kan met groote zekerheid worden aangetoond. In den algemeenen bouw is de overeenkomst zeer groot; het Egyptisch deelt de voornaamste eigenaardigheid van het Semitische daarin, dat de stam van het woord bestaat uit een combinatie van medeklinkers in den regel drie in getal, die, theoretisch tenminste, onveranderlijk zijn. Grammaticale verbuigingen en geringere variaties van beteekenis zijn hoofdzakelijk mogelijk door het doen hooren van veranderingen in de inwendige klinkers, ofschoon uitgangen ook voor hetzelfde doel gebruikt worden; meer belangrijke veranderingen van de beteekenis worden gevormd door verdubbeling, geheel of gedeeltelijk, of, in één of twee speciale gevallen, door voorgevoegde medeklinkers.” (Alan H. Gardiner, *Egyptische Grammatica*, 1927, pag. 2.) „Dat de Egyptische verwantschap niet louter die van de Semitische Hyksos was, wordt aangetoond

door het bijzondere feit, dat de Egyptische taal schijnt te zijn gebruikt in het zuiden van Palestina, in Gerar. De generaal van de Semitische prins heette Phichol. Dit is een welbekende Egyptische naam Pa-Khal, beteekenende „de Syriër”. De duidelijke gevolgtrekking is, dat een Khali of Syriër aangezien werd als zijnde van een ander ras in Gerar en dat de Egyptische taal daar algemeen bekend was of daar gesproken werd.” (Sir Flinders Petrie, *Egypte en Israël*, pag. 21.)

„De verwantschap tusschen het Egyptisch en het Hebreeuwsch wordt algemeen erkend door geleerden. (Champollion. Gegevens over het hyroglyphen. systeem van de oude Egyptenaren, pag. 59.) De sterke aanwijzing voor die verwantschap in het Boek van Mormon, waar het wordt aangenomen als een bekend feit, is een bewijs van de echtheid van dat geschrift van meer dan gewone beteekenis.” (Sjodahl, pag. 18). Deze bewijzen en andere die zouden kunnen worden aangehaald, bevestigen de redelijkheid van de verklaring in het Boek van Mormon dat het Hebreeuwsch op de platen geschreven was in „nieuw-Egyptische” letterteekens.

5. Egypte in Amerika.

Het verslag in het Boek van Mormon geeft aanleiding te verwachten dat inderdaad overblijfselen van de Egyptische taal

en letterteekens en van die beschaving, in Amerika gevonden kunnen worden. Deze zijn inderdaad gevonden. Zooals reeds eerder aangehaald, hebben eenige geleerden een nauwe verwantschap aangetroffen tusschen het Egyptische priesterschrift en dat van de Maya's en Inca's. (Churchward, pag. 243.) De oculus, of het oog, heeft men in gelijke beteekenis aangetroffen op de voorstevan van booten in Egypte en in Amerika, en de overeenkomst in het bouwen van booten is aangetoond door C. Daryll Ford in zijn „Oude zeelieden.“ Het inbalsemen van lijken geschiedde practisch op dezelfde wijze in Egypte als in Amerika. Figuren die in hooge mate op de Egyptische gelijken en frappante architectonische vormen zijn op verschillende plaatsen gevonden; teekeningen hiervan treft men aan in de werken van Dupaix, Waldeck en Catherwood, deze zijn later bevestigd door photographiën. Het kruis en andere karakteristieke Egyptische teekens zijn op vele plaatsen aangetroffen. „In The Londen Magazine (1910) werd de foto van het interieur van een tempel van Yucatan gepubliceerd. Wanneer men deze legt naast de afbeelding van een ouden Egyptischen tempel (uit Wilkinson's Egypte) zal men zien dat de twee bouwwerken volkomen gelijk zijn. Men treft er denzelfden stijl, zuilen en pilaren aan; dezelfde buigingen en kronkelingen van de heilige slang. (Het is bij iedereen bekend, dat de eeredienst van de slang zoowel in Egypte als in Tropisch Amerika gehouden werd.“(Lee, pag. 126.)

J. Fitzgerald Lee zegt: „Gedurende de laatste eeuw heeft een groot aantal reizigers, ontdekkers, archaeologen en ethnologen verschillende veronderstellingen geopperd om een verklaring te geven voor de werkelijk frappante overeenkomst tusschen deze twee deelen der aarde; tusschen de oude bouwkunst, beschaving, gewoonten, folklore en legenden, die de vallei van den Nijl en Tropisch Amerika beide kenmerken. De vloed van bewijzen voor zulk een nauwe verwantschap en volmaakte overeenkomst zooals die aangetroffen wordt, zelfs de inhoud der legenden, is onweerstaanbaar, onweerlegbaar en uitdagend.“ (Lee, pag. 25-26),

Humbolt zegt: „De ruïnen in dit land (Mexico) bewijzen dat de voorouders van Montezuma aan de oevers van den Nijl vertoefd moeten hebben.“ (Reizen). Daarna beschrijft hij die vervaarlijke oude wallen, (nog steeds het probleem van den oudheidkundige) die men in Mexico aantreft, en de uitgestrekte ruïnen van wat men veronderstelt dat versterkingen waren, zeggende: „Al deze wallen en bouwwerken vertoonen aan hun zijden de vier hoofdpunten, precies als de Egyptische pyramiden.“ (Lee, pag. 28).

Onder de Maya's werden personen van rang dikwijls aan den voet van pyramiden begraven. (Gann en Thompson, pag. 173).

„Zeer goede en zorgvuldig bewaarde voorbeelden van dit Beeldschrift der Toltec-Indianen waren te zien in de Koninklijke Bibliotheek te Dresden. Zij vertoonen opmerkelijk veel gelijkenis met de Sumerische geschriften die op de oudste Babylonische rollen

gevonden worden, gereproduceerd door De Clercq." (Lee, noot op pag. 158.)

„In een vorig hoofdstuk is vermeld dat de bouwtrant in het oorspronkelijke land van de Slang Totem, Mexico, Humboldtkrachtig herinnerde aan de Egyptische tempels en de Joodsche gebruiken. Humboldt vergelijkt de pyramiden van Mexico met den tempel van Belus: de hoofden van de afgoden in de ruïnen van Mitla (Mexico) met de hoofden van Isis: de „slang-vrouw" van de Maya beelden met Eva uit het Boek Genesis. (Humboldt, Reizen, dl. 6)." (Lee, pag. 215-216).

„De grot van Atarupe" is het graf van een oud geslacht. Wij telden ongeveer zes honderd goed bewaarde geraamten in manden, gemaakt van gevlochten palmbladen. De beenderen waren op drie verschillende wijzen geprepareerd: door bleeken, door ze te beschilderen met roode stof, of door ze te wikkelen in welriekend hout en kruiden, zooals de mummies van Egypte. Bij de manden vonden wij urnen van half-gebakken klei, versierd met beelden van krokodillen en slangen, zooals de voorstellingen op de muren van het paleis van Mitla in Mexico." (Humboldt, Natuurgezichten, pag. 224, Lee pag. 65).

Orbigny zegt, bij het beschrijven van den Amerikaansche Pyramide: „Wij vonden daar de ruïnen van een groote pyramide, die zeer groote blokken steen in de muren had. Het was een regelmatige, vierzijdige pyramide, iedere zijde van de basis was 200 m. lang. Deze pyramide had vier deuren en acht vertrekken. De deuren waren aan de bovenzijde smaller

dan aan de basis. De symmetrie en regelmaat van het geheele bouwwerk, zoomede de bijzondere wijze waarop de steenen uitgehouwen waren, herinnerden mij sterk aan den Egyptischen bouwtrant in zijn hoogste stadium." (Landelijke tocht door Noord en Zuid Amerikr, 2: 95, aangehaald door Lee, pag. 30.)

Muhlenpfordi zag in Tututepec een groote offer-pyramide, die hij als volgt beschrijft: „Ik was zeer verwonderd toen ik hoorde dat de inboorlingen deze Teo Kalli noemden; deze naam gelijkt zeer veel op het Grieksche theo Kalia, het huis van den god. Dicht bij de pyramide waren twee groote steenen beelden, precies zooals ik ze in Egypte heb gezien." In een oude graftombe in de omgeving vond ik de mummie van een slang, die, tezamen met de figuren, mij deed gelooven dat de oude bevolking die in deze deelen woonde, oorspronkelijk van Egypte afkomstig was." (Muhlenpfordt, Reizen, 3: 76; Lee, pag. 31-32).

In zijn boek over Mexico zegt de Duitsche geschiedschrijver en criticus J. S. Vater: „Het is verrassend te zien hoe precies de oude Mexicanen den Egyptischen stijl in hun bouwwerken en beelden nagemaakt hebben." (Vater, pag. 13).

Deze bewijzen van de kennis van de Egyptische cultuur onder de praehistorische Amerikanen bevestigt de verklaringen van het Boek van Mormon betreffende den Aziatischen oorsprong van de menschen uit het Boek van Mormon en hun kennis van tenminste het Egyptische schrift.

(Wordt vervolgd).

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Zusters-Hulp-Vereeniging.

Met voldoening kunnen wij terugzien op de Z.H.V.-conferentie welke 16 Maart gehouden werd. Het was een waar geestelijk feest. In de geheele Zending werd door de Zusters groote dankbaarheid geuit voor een organisatie in onze Kerk, die de vrouw zooveel gelegenheden biedt en het groote gebod: „Heb u naasten lief als uzelf,” praktisch uit kan leven.

Zr. C. Schipaanboord en het Z.H.V.-Hoofdbestuur bezochten dien dag Gouda, Utrecht, Schiedam, Leiden en Dordrecht.

De oprichting der Z.H.V. is in vele gemeenten feestelijk herdacht. Hoewel er besturen waren die onvoorbereid dit feest hielden, waren er anderen die goede voorbereidingen hadden getroffen. Deze kunnen dan ook met voldoening terugzien op dit samenzijn.

Dinsdag 6 Mei heeft de Amsterdamsche Z.H.V. een Lentefeest gehouden. Het geheel was in den geest van het voorjaar. Elkeen werd een voorjaarsbloem aangeboden en jong en oud konden genieten van muziek, zang, dans en spelen. Er werd een kleine entree geheven en limonade en gebak verkocht. De opbrengst kwam ten goede aan de armen. Het was een welgeslaagde avond en deze werd bijgewoond door 69 personen.

Uit de gemeente Haarlem.

Allen die de vergadering in Haarlem bezoeken, zullen getroffen worden door het mooie schilderij, voorstellende de profeet Joseph Smith. Deze werd geheel belangeloos geschilderd en in lijst gezet door broeder J. Mulder, van de Haarlemsche gemeente.

Zondag 4 Mei werd dit mooie geschenk aan de gemeente aangeboden en bij monde van Oud. J. Schipaanboord, werd den gever namens het Zendingsbestuur hartelijk dank gezegd.

Ordering in het Priesterschap.

Op 6 April 1941 werden in de gemeente Groningen geordend als Diaken: Roelof Luttmmer door Oud. Kl. Woltjer, als Leeraar br. J. H. F. Luttmmer Jr. door J. H. F. Luttmmer Sr.; als Leeraar, br. Albert Olthof door Oud. P. H. Dirkmaat en Berend Feenstra door Oud. Hans IJlst; als Priester, br. Dirk D. Croese door Oud. Pouwel v. Komen; br. Andreas Wijkstra door Oud. Tiddens Drent.

Te Delft werd op 27 April 1941 geordend: br. Adrianus Roelofs door Oud. P. Vlam als Ouderling en eveneens br. Adrianus Herbert door Oud. J. Schipaanboord.

Geboren.

Op 8 Mei 1941, werd te Den Haag geboren Bernard, zoon van Jan v. d. Hazel en Alberdina v. d. Hazel-Hogerman.

Op 29 Maart 1941 werd te Hoofddorp geboren Hermine Leonora, dochter van E. A. van Thiel Berghuijs-Bachet.

Uit Salt Lake City ontvingen wij het bericht, dat op 10 April 1941 werd geboren Lilian, dochter van John Overduyn en Maria Blok.

Ingezegend.

Te Haarlem werd op 6 April 1941 ingezegend: Adrianus Cornelus, zoon van Pieter Hekking en Akke Tau door Oud. W. Groen en door Oud. Rinse Schippers: Yda Josiena Johanna, dochter van Roelof Heijser en Yda Carolina Meijer.

Overleden.

Op 18 April 1941 overleed te Eenigenbrug N.H. in den leeftijd van 68 jaar, br. Jan Snieder, lid van de gemeente Den Helder. Hij werd geboren te Anna Paulowna 14 April 1873 en gedoopt en bevestigd door Oud. H. W. Hansen op 20 Sept. 1913 en geordend tot Priester door L. W. M. Dalebout op 20 Febr. 1929.